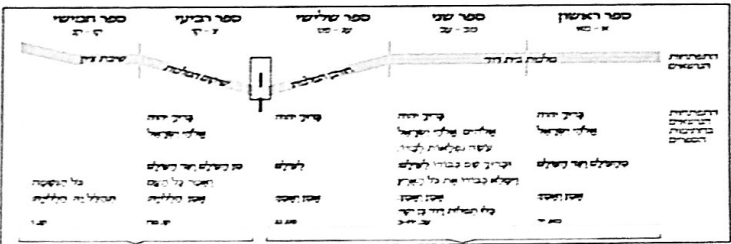

לעני אבי מרד
אברהם יונה זיל גזנדהיים
מחורבן לתקומה ותחייה
 עיון במזמור פ"ט ובתחילת הספר הרביעי

ראש השנה י"ז ע"ב: צעבר ה' על פני ויקרא (שמות ל"ד, ו) - אמר רבו יתנו: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, מלמד שנתעורר הקדוש ברוך הוא כשליח צבור, והראה לו למשה סדר תפילה. אמר לו: כל זמן שישראל זוטאין - יעשו לפני כסדר הזה, ואני מוחל להם. ה' ה' - אני הוא קדם שיחמא האדם, ואני הוא לאחר שיחמא האדם ויעשה תשובה. יאל רחם ותנין - אמר רב יהודה: ברית כרותה לשלש עשרה מדות שאינן נזירות וריקס שנאמר והנה אנכי כרת ברית.

אבן עזרא (תהלים פ"ט): התנבא על מלכות דוד שתפסק יהיה בספר דוד נחל וחסדו וזה המימד היה עליו קשה ולא היה קורא אותו ולא היה יכול לטעמו בעבור כוונת המשרה ודבר כנגד השם הנכבד קשת

פ"ט מ"טכיל לאיתו האזרחי: חסדי יהוה עולם אשירה לרד ורדו
 אודיע אמינותי בפני כראמתי עולם חסד בנה שמים ותכן
 אמינותי כהם: ברתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי: עד
 עולם אכין זרעך ובנתי לדד-ודור כהאך סלה: ויודו שמים
 פלאך יהוה אר-אמינותך בקהל קדשים: כי מי בשחק יערך
 ליהוה ידמה ליהוה בבני אלים: אל נערך בסוד קדשים רבה
 ונרא על-כל-סביביו: יהוה ואלהי עבאית מירכמוך חסיון
 יה ואמינותך סביבותיך: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו
 אתה תשבחם: אתה דכאת כחלל רהב בורע עזך פורת
 אויביך: לך שמים ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם:

שאל סלה: איה חסדך הראשנים ו אדני נשבעת לדוד
 באמינותך וזכר אדני חרפי עבדך שאתי בחייו כל רבבים
 עמים: אשר חרפ אויביה יהוה אשר חרפו עקבות משיחך:
 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

תפלה למושה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר
 ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ובעולם עד עולם
 אתה אל: תשב אנוש ערדכא ותאמר שוב בני ארץ: כי
 אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמוהה בלילה:
 זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יעייף יחלף
 לערב ימולל ויבש: כירכלינו באפך בהמה נבחרנו: שת
 עונותינו לנגדך עלינו רבאור פנד: כי כל ימינו פני בעברתך
 כלינו שנינו כמו-הנהגה: ימירשנותינו בהם שבעים שנה ואם
 בגבורת ו שמונים שנה ורחבם צמר ואון כירגו חיש ונעפה:
 מירודע עז אפך וכיראתך עברתך לכמת ימינו כן הודע
 ונכא לכב חכמה: שיכה יהוה ער-מת והנהם על עברתך
 שבענו בבקר חסדך וירנגנו ונשכחה בכל ימינו: שבתנו
 כימות ענתנו שנות ראית רעה: וראה אל יעבדך פעלך
 נ והדרך על-בניהם: ויהי ונעם אדני אלהינו עלינו ומיעשה
 ידית כוננה עלינו ומיעשה ידית כוננה:

ישב בפרת עליון בעל שדי ותלונן: אמר ליהוה מחסי
 ומעודתי אלהי אבטח-בו: כי הוא יצילך מפח יקוט מדבר
 הוות: באברתו ו יסך לך ותחת-כנפיו תחכה ענה וסחרה
 אמתו: לא תירא מפחד לילה מחין ועוף וימס: מדבר באפל
 תהלך מקטב ישוד צהרים: ופל מעדך אלף דבכה מימינך
 אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כיר
 אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך: לא תתנה ארץ רעה

צפון ומין אתה בראתם תבדו ותרכיזן בטמון ירננו: לך ירוע
 עמד-גבירה תעז ידך תרים ומינך: צדק ומשפט מכון ככאך
 חסד ואמת יקדמו פניך: אשרי העם ידעי תרועה יהוה בארץ
 פניו יתלכין: בטמון יגליון כל-היום יבועדקתך ירכיבו: כיר
 תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי ליהוה קננו
 ולקדוש ישראל פלכנו: אז דברת בחייו לחסדיך ותאמר
 שויתי עור על-גבור הרימותי כחד מעם: מצאתי חוד עבדי
 בשבתי דרשי משחתיו: אשר-דני תכונעמו ארזוועי תאמנעו:
 לא יושיא אויב כי יכרע-עקה לא יעננו: וכתותי מפניו עזמו
 ומשנאיו אנוף: ואמינותי וחסדך עמו ובטחי תרים קרננו
 ושמתי בים ידו ונבהרות ימינו: הוא יקראני אבי אתה אלי

ועד ישובתי: אר-אמי כבוד אתנהי עליון למלכ-ארץ: לעולם
 אשמדולו חסדי ובריתי נאמנת לו: ושכתי לעד זרעו וכסא
 כימי שמים: אס-ועזבו כניו תדתי ובמטפטי לא ילכין: אס-
 חקתי יחללו ומציתי לא יטמרו: ופקדתי בטבט פשיגם
 ובנגעים עונם: חסדך לא אפיר מעמו ולא אשקר באמינותי
 לא אחלל בריתי ומצא שפתי לא אשנה: אחת נשבעתי
 בקדשי אס-לדוד אנוב: זרעו לעולם יהיה וכסא בטבט
 נגדו: ביהי יכין עולם ועד בשחק נאמו סלה: ואתה יהוה
 ותמאם העצמה נשכחתיך: נארהה ביהי עבודך חללת
 לארץ נהרו: פרעת כל-גדרתי שמת מבצרוי בחתה: שפתי
 כל-עברי דרך היה חרפה לשכמי: הרימות ימין ערי העצמה
 כראיבינו אר-אמי עז חרבו ולא הקמתו במלחמה:
 השבת מטהרו וכסא לארץ מצרתה: הקצרת ימי עולמוי
 העטית עליו ביטה סלה: ער-מה יהוה חסדך לענח תבער
 כמיראש חסדך: כראמי מהחלד על-מה-ישוא בראת כל
 בני-אדם כי גבר וחייה ולא יראה-מות ומלט נפשו מיד

ונגע לא-יקרב באהלק: כי מלאכיו יציה-ך לטפרך בכל-
 הרמים: על-כפיים ישאונך פורת-ך כאבן רגלך: על-ישאל ופתן
 תדרך תרמס כפיר ותעני: כי מי חשק ואפלטוהו אשגבה
 כירודע שבי יקראנו ואענהו עמו-אנכי בצרה אהל-צוה
 ואכפרדו אר-אמי אשביעה יאראתו בישועתי:

מזמור שיד לים השבת: טוב להודות ליהוה תמיד רשמי
 עליון: לדגין בבקר חסדך ואמינותך בלילות: עלי-עשיר
 ועל-ירכבל עלי הגיון ככותר: כי שמת-ך תחז בפעלך במעשי
 דתיך ארנו: מה-גדלו מעשית יהוה כאד עמקו מחשבתיך:
 איש-בער לא ידע וככיל לא-יבין את-דואתך בפרח רשעים
 כמו עשב ויעיצו כר-פעלי אין להשכחם ער-ער: ואתך
 ברום לעלם יהוה: כי הנה אויבי יהוה כירנה אויב יאברו
 ויתפרדו כל-פעלי און: תרמס בראים קרם בלת בשבת-ך וענו:
 ותבט עימי בשדרי בקמים עלי מרעים תשמיעה איתי: צדק
 כתמר ופרח כארז בלבנון ישנה: שתלים בבית יהוה
 בחצרות אלהיט יפריחו: עוד יניבן בטיבה דשנים ורעננס
 יהיו: להגיד כר-ישיר יהוה ולא-עלתה בו:

יהוה מלך גאות לבט לבט יהוה עז התאזר אר-תכין תבל
 כלת-מיט: נכון ככאך מאז בעולם אתה: נשאו נהרות יהוה
 נשאו נהרות קולם ישאו נהרות רכים: מקלות כים רבים
 אדירים משברתיים אדית ככרם יהוה: ערתך ונאמני באד
 לביתך נאיה-קדש יהוה לארץ כמים:

עד אר-נקמות יהוה אל נקמות חופיע: הנשא טפט הארץ השב
 גמול ער-גאים: ער-מת רשעים יהוה ער-מת רשעים יעליו:
 וביעו ידברו עתק ותאמר כל-פעלי און: עמך יהוה ידכא
 ונחלתך יענו: אלכנה וגו ירעו ותומים ירצו: ויאמרו לא
 יראה-יהוה ולא-יבין אלהי יעקב בניו בערים בעם וכסלים

